

Strofy o żołnierzu polskim.

Zaprawdę mówię... ten ci Naród żywie
i nieśmiertelnym był i jest i będzie,
co choć splątany w śmiertelnem ogniwie,
na swym sztandarze wypisał orędzie:
Wolność Ojczyźnie! ten zawsze i wszędzie
Naród był wielki... mocen jest i będzie!

Ten ci jest Naród, który mimo prób
nie zwątpił w siebie, a rozdarty w ćwierci,
nie rad się kładzie w zgotowany grób,
ale bagnetem w ręku bluźni śmierci, — — —
wraz, wraz z serdecznej krwi przyjętym chrzestem
stwierdza: Ja byłem i będę i — jestem!!

I ten ci Naród jest zasie coś warty
(i Ty go Boże w swej wszechmocy zbaw,
miej nad nim pieczę), co wykreślony z karty,
nie ustępuje z swych należnych praw,
lecz skrzydłem orła ponad skał granity
leci — gdzie drzemie Świt — we mgły spowity!

Ten ci jest Naród trwalszy, jako spiż
i jest jak wulkan, który ogniem bucha,
Naród — co na się przyjął krzyżów krzyż,
lecz nie pozwolił sobie wyrwać — ducha!
— choć jest splątany w śmiertelnem ogniwie,
ten Naród — żywie!

Ten ci jest Naród mężny — można przysiąc,
który, gdy ginie jego sto tysięcy
na szancku... woła — jeszcze drugie tysiąc...
a jeśli trzeba — to krwie damy więcej — — —
mężny ci Naród ten zawsze i wszędzie
i osobliwym jest i był i będzie!

Jest moc w narodzie niezłomna, gdy ten ci,
choć go wiekiem przywalili trumny,
z narodów chcąc go wyrzucić pamięci,
nie ugiął karku, ale żywie dumny,
w grom zaklął słowa cmentarnych pacierzy,
ten Naród przyszłość ma — bo w siebie wierzy.

Błogosławiony zaiste ten Naród
i temu dano się nad inne... wznieść,
który w swej piersi lęgnie Czynu — zaród
i dla oręża boską żywi cześć,
— błogosławiony ten Naród i dzielny
zaiste jest — i jest nieśmiertelny!

Ten ci... to wszystko po wsze czasy sprzęga,
ten oto: Godność i Hart i Otucha,
ewangeliczna, tajemnicza księga,
siła Narodu, której wielkość słucha,
sen w jawę wklęty, pacierz apostołski,
żywy bohater — żołnierz polski!

Kazimierzowska w ogniu kuta klinga...
wiara gorąca... w krwi najszczerzej siew,
i Somo-Sierry trud i... San Dominga,
on... o nieswoje zawsze leje krew!...
on... żołnierz polski: Chrobrych królów Męstwo,
Narodu hymn — śmierć albo zwycięstwo!

On ci to gromem jest i błyskawicą,
On... jest w potomność, idący testament
zdawien pisany Narodu krwawicą,
on... żołnierz polski: Czyn nasz i Sakrament,
On... Prawda, którą zawsze w sercach nieśmy:
że myśmy byli i że my — jesteśmy!!!

Stanisław Stwora.

120

Pamięci rycerskiej śmierci

rotmistrza **Zbigniewa Dunin Wąsowicza**,
porucznika **Jerzego Topór Kisielewskiego**,
podporucznika **Romana Włodka**, i 12 to-
warzyszy, którzy d. 13. czerwca 1915 r.
wykonując brawurową szarżę na pozycje
moskiewskie pod Rokitną zginęli śmiercią
walecznych, biorąc 3 rzędy okopów. Po-
chowani w Rarańczy w nadstepowym siole
pogranicznym na starym cmentarzu wio-
skowym.

Szarża II. szwadronu ułanów Legionu
polskiego pozostanie nieśmiertelną w dzie-
jach Narodu naszego i jednym z najwa-
żniejszych epizodów ofensywy bessarab-
skiej polskiego Legionu.

UR 3765

Nakładca Karol Goebel.
Drukarnia Związkowa w Krakowie.